

Hoofdkop = De Heineken Kidnap Tour op herhaling

Intro = Sjerp Jaarsma was eigenlijk al gestopt met zijn Heineken Kidnap Tour. Maar de komst van de film De Heineken Ontvoering veranderde de zaak.

Dit weekend organiseerde hij de tour opnieuw. Die was in korte tijd uitverkocht.

Tekst: Marloes de Moor, Foto's: Dingena Mol

"En dan zijn we nu gearriveerd in de Staatsliedenbuurt waar de vier bloedgabbers geïnspireerd raakten. Rechts ziet u bloemenwinkel 'Groen Paradijs'. In dit pand kwamen de ontvoerders een keer per jaar bijeen om plannen te beramen."

De touringcar rijdt stapvoets terwijl de passagiers reikhalzend naar rechts kijken en naar hun fototoestellen grijpen. Een vrouw met een hortensia in haar hand staart verbijsterd naar de belangstellenden achter het glas van de bordeauxrode bus waar met witte letters 'Oostenrijk' op staat. Geen verdwaalde wintersportgangers, maar een 85-tal deelnemers aan de Heineken Kidnap Tour.

De Fries Sjerp Jaarsma is geobsedeerd door de Heinekenontvoering en organiseert sinds 2003 een tour langs alle plekken die daarbij een rol speelden. Hoogtepunt vormt de loods met het cellencomplex waar Freddy Heineken en zijn chauffeur Ab Doderer gevangen zaten. Jaarsma stopte in 2008 met de tour. Maar nu het onderwerp weer volop in de belangstelling staat, vond hij het tijd voor een reprise.

De tocht voert van café Karpershoek naar het geboortehuis van Willem Holleeder in de Jordaan en de plaats delict aan het Tweede Weteringplantsoen. Van daaruit volgt hij de vluchtroute en eindigt in de loods in het Westelijk Havengebied.

Gert Nagtegaal draait met gekromde rug een shaggie. Hij is voor de vijfde keer mee. "'t blijft leuk. Ik was ook bij het liquidatieproces en heb toen Holleeder in de ogen gekeken."

Naast hem staan Jan Boellaard en zijn vrouw Marjolijn. "Ja, ik heet ook Jan Boellaard, net als een van de ontvoerders, vandaar mijn interesse. Het is verre familie."

Jaarsma haakt daar handig op in: "We hebben een speciale gast in ons midden, dames en heren: Jan Boellaard! En hoe is het nu om Jan Boellaard te zijn?"

Boellaard, met imposante grijze baard en baseballpet, fronsde de wenkbrauwen: "Och, je merkt er niet veel van. Ik ben bijvoorbeeld nooit extra gescreend op Schiphol."

Het is tijd om weer in de bus te stappen. De touringcar volgt de originele vluchtroute en dat is wel een applausje waard volgens Jaarsma die steeds fanatieker betoogt over allerlei wetenswaardigheden. "Rechts, waar nu dat paarse autootje staat, stond dus de vluchtauto."

En even later, ter hoogte van café de Omval: "Aan uw linkerzijde ziet u overigens Henk Spaan lopen."

Uiteindelijk komt de bus tot stilstand aan de Heiningweg op het Westelijk Haventerrein.

"We zijn nu bij de Ground Zero van Amsterdam: Ground '83. Hier is het allemaal gebeurd, mensen."

De loods is als minimuseum ingericht met attributen en foto's die te maken hebben met de ontvoering. Het cellencomplex zelf is inmiddels op last van de gemeente en tot grote spijt van Jaarsma gesloopt. "Maar gelukkig hebben we de foto's nog. En de souvenirs zoals de matrassen en het draagbare toiletje," zegt Sjerp.

Aan de hand van beeldmateriaal vertelt hij hoe het Freddy Heineken en zijn chauffeur Ab Doderer destijds verging. "Het was behelpen. Doderer kamde zijn haar met een plastic vorkje."

Hij vervolgt op ernstige toon: "Mensen, u mag gerust weten: Doderer heeft het daarna nog heel lang moeilijk gehad."

"*Petor!*" roept een man en gebaart geestdriftig naar zijn vriend Peter. "De stoel!" Aan zijn pols bungelt een linnen tasje met daarin een fotostoestel en een pakje brood. Hij graait zijn fototoestel tevoorschijn en wijst op de leren bureaustoel in het kantoor van de ontvoerders. Peter snelt naderbij, neemt het fototoestel aan en legt zijn maat in verschillende poses vast: zittend, leunend, staand.

Ron Hogenvveen struint met zijn gezin langs rekwisieten uit de film en betast vluchtig een postzak. "Wij komen uit Zeist, de plek waar het losgeld is gevonden. Dus zodoende."

Intussen vertelt Jaarsma uitvoerig over zijn bijrol als Vriend Cor 2 in de film de Heineken Ontvoering. Daarin zien we hem inderdaad als figurant in een rechtbank zitten en op overtuigende wijze knikken als Cor van Hout het woord doet. “Ik stak daarna nog mijn duim op zo van ‘goed gezegd, Cor’, maar dat is eruit geknipt.”

Het publiek beantwoordt zijn anekdotes met een afgemeten lachje.

Een van de weinige vrouwen, afkomstig uit Brabant, slaat hem kauwgom kauwend gade: “Ik ben d'r nu wel een bietje klaar mee.”

Jaarsma nog lang niet. “Ik kan nog wel een aparte tour over Willem Holleeder opzetten.”

Hij zwijgt even. “Maar daar is nu geen tijd meer voor, denk ik.”